

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)
Subscriptions: 1 year \$40.00 6 months \$22.00 3 months \$12.00
UNA members: 1 year \$15.00 Change of address \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку \$22.00 на 3 місяці \$12.00
Для членів УНСОУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси \$1.00
Чек, гроші, грошові перекази виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Не попадаймо у паніку!

З України приходять недобрі вістки. Щоб рятувати імперію від розвалу — кремлівські володарі хапаються методи найпрощішої і найгіршої: фізичної сили. Михайл Горбачов має історичну заслугу, що не перешкоджував демократизації шости советських сателітних країн та що в самому СССР стало легше жити. Але не зумів визволити самого себе від вірності комунізму та не вмів і не вміє правильно підійти до проблеми визвольних рухів. Його концепція „союзного договору“, що його мали би підписати лідери всіх республік не вдалася, бо він хотів купити їхню згоду на „єдність“ куцою культурно-автономією. Не вдався теж трюк із колективним проводом, бо лідерство 15-ти президентів під кермою Горбачова було згорі засуджене на провал. При всій своїй зручності тактика — не хоче признати, що корінь лиха у самому комунізмі і замало погоджуватися на перехід до системи вільного ринку, бо комунізм здепримував у душі і викривив психіку вільних людей, перетворених протягом 70-ти років на невідлупків. Здобувши диктаторські повноваження з правом проголошення виняткового стану й висилання війська чи відділів КГБ на „привернення порядку“, Горбачов використовує тепер ті права для „заспокоєння“ непокірливих народів арештами, шikanами, в'язницю.

Цей останній експеримент Кремля на довшу мету не вдасться. Советська імперія занадто велика, понад двісті з половиною мільйонів людей перестали вже боятися і навчилися впоминати волю, при всій могутній збройній силі імперії — її замало, щоб можна завести і зберегти спокій — багнетами. Але можна накоїти багато лиха, можна спричинити горе багатьом одиницям і волелюбним народам. На це треба бути приготованим. Розумні лідери Народного Руху України, які приїздили до Америки, були настільки передбачливими, що не виключали повороту в якійсь мірі брешневщини. Але сталінізм з його брутальною методикою, що коштував життя мільйонам людських жертв — тепер, наприкінці XX сторіччя, виключений. „Не можна завертати назад колесо історії“ — це не пуста фраза. Кремль має тепер добру міжнародну кон'юнктуру для експерименту „твердої руки“. Захід з Америкою у проводі керується „пріоритетами“ у політиці і таким пріоритетом є тепер проблема Іраку. Тому годі сподіватися, що відкидки українського народного проводу до демократичного світу дадуть якісь поважні реальні наслідки. І воно не повинно нас обурювати та знеохочувати. Кожний визвольний рух у всесвітній історії знав періоди здвигу й занепаду, періоди успіхів і невдач. У сучасному започаткованому періоді репресій одиниці заломляються, але народні маси не піддаються, напевне не виречуться дальшого змганя до волі — всупереч усім перешкодам. Леся Українка закликала, щоб „проти надії сподіватися“ і це був віщий заклик. Горбачов висловив був раз на адресу українського визвольного руху „пораду“, щоб йти за прикладом не Симона Петлюри а Миколи Скрипника. Забув додати, що Микола Скрипник, як і Микола Хвильовий, скінчили самогубством, розчарувавшись у можливості „співжиття“ з неділками.

А може цей теперішній важкий час дасть нагоду до застанови над власними помилками. Чи не було забагато емоцій, забагато передчасної мозольної праці? Проте такі пророблено величезну усвідомлюючу працю і хоч нема ще в Україні цієї національно-державної свідомості, що на Литві, то нема вже теж незграйної етнічної маси. Є причина до журби, але нема причини до розпачу ані тим паче до паніки. Кожна акція спричинює реакцію. Живий народ житиме, а загинуть штучні спроби вбити живого духа в народі. У ГУЛагу в Караганді можна було танками здавити бунт геройських жінок. Такі методи тепер уже неможливі. Настав час відрідження цього гасла, що його проголосила Українська Галицька Армія, відступаючи за Збруч: Віра у власні сили народу.

У ШПИТАЛІ ПІВНІЧНОГО Территавну в ньюйорському університеті у неділю, 2-го грудня, помер на 90-му році життя Аарон Копленд, найбільш відомий американський композитор класичної музики і лауреатів, але в той самий час запалений подвизник американської музики будь-якого напрямку. Він визначився небуденним умінням надавати значіння музиці обидвох варіантів, серйозної та популярної.

Уже від довгого часу ліберальні, а навіть неоконсервативні засоби масової інформації атакують Патрика Бюкенена, колишнього дорадника американських президентів, відомого синдикального журналіста та телевізійного коментатора. Ця атака сильно зміцнилася в останніх місяцях, після того, як Бюкенен відважно висловився проти воєнної істерії, що створилася у зв'язку із ситуацією на Середньому Сході. На думку Бюкенена, уряд Ізраїля та його сильні „лабі“ в ЗСА хочуть, американськими руками, знищити Ірак, що найсильнішу арабську державу. Він вважає, що окупація Кувейту Іраком не є життєвою справою для Америки, не варта того, щоб за неї молоді американці віддавали своє життя, зокрема в обороні авторитарних емірів. Найбільше зловживаю атакою була стаття у „Нью Йорк Таймс“ пера А.М. Розенталя, якого журнал „Нейшн“ назвав „особистим кур'єром Ізраїля“. У своїй статті Розенталь назвав Бюкенена антисемітом і мало що не нацистом, при чому закинув йому, крім його антивоєнного наставлення, також оборону „воєнного злочинця“ Івана Дем'янюка. Другою нерозбірливою в засобах атаки були писання Мартіна Переса у журналі „Нью Ріпаблік“. Перес вважає, що хтонебудь, хто відважується говорити про існування

могутнього ізраїльського лабі у ЗСА, — це антисеміт. У відповідь на ці люті атаки на Бюкенена з'явилася редакційна стаття в журналі „Лібертаріанський республіканець“ з датою листопад 1990. Автор (або автори) статті каже, що прихильники американської інтервенції в Іраку повоюють, щоб становити Бюкенена, завдяки його доступу до засобів масової інформації, не стало популярним в Америці і тому ці „торгівці війною“ зрямо лінувати його. Вони представляють справу так, що, мовляв, хто є проти війни з Іраком — той є антисеміт. У справі Дем'янюка „Лібертаріанський республіканець“ пише, що, на думку Бюкенена, справа Дем'янюка — це справа помилкової ідентичності, і факт, що Бюкенен так думає, не робить його антисемітом, а якщо йдеться про те, що Бюкенен назвав Американський Конгрес „територією, окупованою ізраїльцями“, то, на думку автора цитованого журналу, воно так дійсно є. Він подає за приклад те, що коли американський Уряд хотів продати Савдійській Аравії модерну зброю, то,

Д-р Олег М. Волянський

ПАТ БЮКЕНЕН ПРО НОВИЙ СВІТОВИЙ ЛАД

на вимогу ізраїльського лабі, Конгрес пропозицію відкинув. — Як один з доказів „антисемітизму“ Бюкенена, Розенталь подавав також те, що Бюкенен нарікав на процес „дехристиянізації“ в Америці. Виходить, каже „Лібертаріанський республіканець“, що навіть критика процесу секуляризації життя в Америці — це також „антисемітизм“. Бюкенен, відповідаючи недавно своїм критикам, писав, що „ціллі цих атак є страшити, залякувати, цензурувати, примусити мовчати і обв'язати дискусію, і так забруднити репутацію людини, щоб уже ніхто не хотів до неї прислухатися“. „Лібертаріанський республіканець“ вважає, що прихильники війни з Іраком намагаються відвернути увагу громадян Америки від страшних наслідків війни, бо на випадок війни, правдоподібно, понад 100,000 американських воєнків повернуться додому у „дерев'яних скринях“, а Кувейт, Ірак і частково інші країни Середнього Сходу будуть у руїнах із трагічними економічними наслідками для світу.

Щоб це більше здискредитувати Бюкенена, однодумець Розенталя Перес

пише в „Нью Репаблік“, що Бюкенен є „переповнений антисемітизмом“, тому, що він, перечислюючи прихильників війни, подає чотири жидівські прізвища, між ними Розенталя, Кісінджер та Річарда Перла, а перед сказуючи жертви війни, подає за прикладом лише християнські прізвища, як МекАлістер, Мірфі, Гонзалес і Лірой Брав. Порівнюючи Саддама Хусейна із Гітлером Перес каже, що Чарльс Ліндберг найшов свого наслідника у Бюкенені. (Ліндберг був проти участі Америки у Другій світовій війні — О.Б.). Стаття Переса — це майже слово в слово те саме, що було у заяві Ліги проти знешчавлення Б'най Брит. Це ті самі люди, каже „Лібертаріанський республіканець“, що обороняють планове вбивство 21 — 20 молодого палестинця, тих, що демонстрували проти маршу ювонічків жидівської групи на найсвятішу мусульманську мечеть у Єрусалимі. Це ті самі люди, що кричали „антисемітизм“, коли Організація Об'єднаних Націй наважувалась Ізраїль за ці масакри і ті самі люди тепер засовують ті самі стандарти у відношенні до Бюкенена. Вони назвали його антисемітом також тоді, коли Бюкенен сказав, що жиди не мають монополії на Голокост, бо жертвами його впади також мільйони

(Закінчення на стор. 4)

Галина і Мирослав Левицькі

ПАРИЗЬКА МІСІЯ

CP Европа матиме справу з кількома, а не однією ядерними державами. Далі він сказав, що СССР радо прийме економічну допомогу. Перенесення, натомість, західних демократичних моделей на російський ґрунт (очевидно, мав він на увазі цілість імперії) приведе до непередбачених наслідків.

Представник України Сергій Головатий заперечив висвітлені проф. Собакинним ідеї. Він відзначив, що мирний похід до незалежності підколоніальних народів СССР може бути єдиною гарантією безпеки стабільності в Європі. Виступ Сергія Головатого викликав значне зацікавлення у колах західних політиків.

Іншою важливою подією було підписання у Києві договору між Україною і Росією. Світова преса значно більше уваги присвятила тому, ніж промові Горбачова про загрозу націоналізму, яка була витримана у дусі вчорашнього дня. Провади французька газета „Ле Монд“ 21-го листопада у своїй редакційній статті говорить, що акт викинення делегації Балтійських держав, у плані історичного розвитку, дрібним актом у порівнянні з договором, підписаним 19-го листопада в Києві.

Акт викинення зі залу засідань делегації Балтійських держав викликав велике

обурення у колах опозиції у Франції. За це гостро скритиковано нинішній, соціалістичний уряд Франції.

Обурені таким глумаченням через президента Горбачова національно-демократичні процеси, що відбуваються в Україні, Французька сторона не заперечувала такої можливості.

Посланці України дали чотири інтерв'ю для провідних французьких газет — „Лекотендіє де Пари“, „Ліберасіон“, „Фігаро“, „Ле Монд“ та одне для телебачення — 5 каналу, який вважається дуже популярним, особливо у колах інтелігенції. Члени української делегації, відповідаючи на ряд питань наголошували, що українська держава, не зважаючи на страшну запущеність, якої вона зазнала через колоніальну експлуатацію, є в стані піднятися з руїни, будучи самостійним державним утворенням. Далі відзначили вони, що національні процеси, які проходять по всій імперії є мирними (поза військовими, де імперські сили вдаються до провокацій). Дії Михайла Горбачова, які він робить останнім часом є спробою посягти на мирно полі демократичних перетворень зерна конфронтації.

Прізид до Парижу і „незвична“ поведінка української делегації викликала

Українська делегація під час свого перебування у

Парижі була прийнята у департаменті Європи міністерства закордонних справ Франції. Розмови вели Суґемейн і Борсенік. Широко порушено внутрішні політичні і економічні питання. Обговорювалися взаємини Франції з Україною у контексті діяльності французького консульства у Києві. Українські послы порушували питання відкриття дипломатичних служб у Франції. Французька сторона не заперечувала такої можливості.

Посланці України дали чотири інтерв'ю для провідних французьких газет — „Лекотендіє де Пари“, „Ліберасіон“, „Фігаро“, „Ле Монд“ та одне для телебачення — 5 каналу, який вважається дуже популярним, особливо у колах інтелігенції. Члени української делегації, відповідаючи на ряд питань наголошували, що українська держава, не зважаючи на страшну запущеність, якої вона зазнала через колоніальну експлуатацію, є в стані піднятися з руїни, будучи самостійним державним утворенням. Далі відзначили вони, що національні процеси, які проходять по всій імперії є мирними (поза військовими, де імперські сили вдаються до провокацій). Дії Михайла Горбачова, які він робить останнім часом є спробою посягти на мирно полі демократичних перетворень зерна конфронтації.

Прізид до Парижу і „незвична“ поведінка української делегації викликала

(Закінчення на стор. 4)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ
Редагус: Лев Яцкевич

У калейдоскопі життєвих контрастів

Живемо в добу, сповненій контрастами та суперечностями. З одного боку, — злидена вбогість, з — другою, мерехтливим багатством. Пишучи це, маємо на увазі не тільки, індустріально відсталі країни, такі як: Азія, Африка та Південна Америка, але теж країни, на вершинах їх технологічного розвитку, як: Японія, Західна Європа та Північна Америка.

Цей великий контраст між багатством та вбогістю ЗСА підкреслює нещодавно в своїй передовій газеті „Філадельфія Інквайрер“, пишучи, що в протиположних кінцях континенту мільйонам убогого населення, яким Президент ЗСА, за рахунок зменшення бюджетних витрат, планує зменшити державну допомогу, живе стільки само, а може й більше, мільйонерів, що їх захищає федеральна, податкова структура, та які живуть розкішним життям і, в дуже короткому часі, з мільйонерів стають біліонерами.

У цьому самому часі, коли Президент ЗСА закликав у своїй телевізійній промові затиснути пояс, щоб припинити інфляцію, у самому Вашингтоні постало біля 30 нових ресторанів, коло яких вчора стояли довгі черги Кедиллаків, Мерседесів, і Поршів, не зважаючи на інфляційні ціни в цих ресторанах, в яких ціна середньої вечері (з напійками) дорівнює 100 доларів, приблизно висоті найменшої допомоги на місяць соціального забезпечення.

У газеті пишеться тепер багато про застій у будівництві, спричинений високими відсотками мордґеджів. А одночасно миє свідками фантастичних прибутків з продажу та передпродажу ультралюксових, ексклюзивних кондомініумів.

Нещодавно обігнала американську пресу вістка про те, що колишній президент ЗСА, Річард Ніксон, який декілька років тому купив в Нью Йорку кондомініум (пентгауз) за 750,000 дол. відпродав його лівійському дипломатові за 2,5 мільйони. Заробіток, як бачимо, неосігнаний!

Виявляється, що підсумок пору, кондомініум — це одне з найкращих інвестицій, яке з уваги на корисні податкові полегшії, дає змогу її власникові в скорому часі багатітися.

Але найбільше на цьому бізнесі заробляють будівельні підприємці та продавці площ під будову нових кондомініумів, або будівельні компанії в Нью Йорку, Вашингтоні, Каліфорнії та на Флориді.

Ідеться тут не про звичайні кондомініуми для се-

редніх „зідачів хліба“, але про супер люксові кондомініуми, яких ціна перевищує суму 10 мільйонів доларів. Про будову таких кондомініумів згадує популярний, американський тиждень „Тайм“ („Xanadu for \$11 mill“).

Іх будує каліфорнійський підприємець С. Тейлор Кулеридж у західній частині поселення фільмових зірок, в т. зв. Беверлі Гіллс, в Лос Анджелесі, у виді 21-поверхових вез-хмарочосів. Наприклад кондомініум у вежі Л'Елісі, матиме від двох до семи спальень та коштуватиме від пів до 11 мільйонів дол., з тим, що власник 11-мільйонного „пентгауза“ дістане ще в додатку даром автомобіль марки Ролс-Ройс. Житлова поверхня цього кондомініума дорівнює 7,000 квадратних стопам та вміщає сім спальень, вісім лазнічок (кожна в іншій колорі й стилі), фое для мистецьких творів та пивницю на вина, з автоматичною контролею температури та вологості. Кожна лазничка дорівнює величиною малій гімнастичній залі, з круглою ванною, з різнобарвного каррарійського мармуру. Вода в кожній лазничці випливає з крану у виді пащі дельфіна, позолоченого 24-каратовим золотом. Незважаючи на їх високу ціну в часі з. зв. оренди цього хмарочоса з'являється 2,000 відвідувачів зацікавлених купівлею цих унікальних кондомініумів.

Виявляється, проте, що Лос Анджелес не має особливого рекорду в оригінальності побудови „пентгаузів“. Згідно з недавніми повідомленнями, довкола Маммі, на Флориді будуть збудовані від водою 4,000 апартаментів, з яких до речі, половина вже продана! Але вершком справжнього комфорту становить, 68-поверхова „Трампова вежа“, при 5-й Авеню, у Середньому Мангеттені, в якій всі „пентгаузи“, на 40 найвищих поверхах, устатковані купальнями басейнами. Кондомініум в тій „Вежі“, з трома апартаментами, або т. зв. триплекс, коштує 24 мільйони дол.

Не зважаючи на їх фантастично високу ціну, на листі зголошених було 11,000 потенційних покупців. З цього висновок, що інфляція не збіднює усіх людей. До вижиття, слід зарахувати самого творця цих мільйонів кондомініумів Д. Трампа, нота bene, абсолютного архітектора і пенсильванського університету, який перебрив інвестиційну мірку побудови касин гри в Атлантик Сіті та, згідно з інформаціями преси, стоїть тепер на березі банкрутства.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Володимир Жила

ПОГЛИБЛЕНЕ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТРАГІЧНОГО МИНУЛОГО

В українській літературі про геноцид досі не було спеціальної наукової праці, в якій розглядалася б виницька трагедія від її зародження й до нашого часу. А потреба в ній відчувалася вже давно. Тому кожен, хто має відношення до вивчення злочинів проти людства, з великим зацікавленням зустрів вихід у світ реченованої книги, що появилася за редакцією відомого науковця міжнародних відносин, проф. Ігоря Камеєцького.

Наперед скажемо, що книга ця потрібна і корисна. Читач, особливо студент-історик і науковець, знайде в ній багато найрізноманітніших відомостей з історії про злочини проти людства, відомостей, викладених у певній системі і послідовності. Книга, яку редактор називає антологією, складається з чотирьох розділів (Вступ, Свідчення і слухання справи, Оцінювання і порівняння, Звіт німецького уряду про виницькі злочини (Офіційний матеріал про масові вбивства у Вінниці, 1944). В останньому розділі окремими трьома підрозділами виділено: Медичний звіт про вбивства, Кримінальний звіт слідства й Юридичний звіт.

Конспективно, але наскрізь прагматично розповідається в книзі про народодовбивство, що попередило виницьку трагедію (перший підрозділ першого розділу). Виклад матеріалу ведеться в стислому об'єднанні, а

„The Tragedy of Vinnytsia: Materials on Stalin's Policy of Extermination in Ukraine During the Great Purge, 1936-1938, за ред. Ігоря Камеєцького, Українське Іст. орґаніза. Товариство, Фондція Багряного, Українське. Дослідний і Документаційний Центр. Торонто — Нью Йорк, 1989. 265 ст., 25 ам. дол.

саме, що „Ми повинні оцінювати суспільство не на підставі його зовнішніх технічних здобутків, а на основі його становища та уваги, яку воно приділяє людині та як воно ставиться до питань людської гідності і людського сумління“ (Іван Дзюба, „Промова в бабинуому ярі“).

У першому розділі розглядається уважно питання зв'язку поміж жовочвиною і виницькою трагедією, яка стала не випадково. Її викликали поважні історичні та політичні причини глибокого недовіря советської окупаційної влади до українців цього регіону. Масові арешти, застрашування, тортури примушували невинних людей признаватися до зфабрикованих советськими органами беззаконних злочинів, що в своїй останній фазі привели до масового вбивства ув'язнених. Все це робилося приховано перед чужим оком місцевого населення, але зберегти таємницю більшовикам: так не вдалося. Не зважаючи на терор, серед народу з'явилися відважні люди, які пильно слідували за кожним кроком наїздника й в місті кружляли чутки про вбивства владною ув'язнених людей. 1941 року, у своєму спочатку непереможному поході на схід, німці не цікавилися справами масових могили з минулого, вони тоді вірили у свою військову перемогу, й не хотіли вступати в будь-яку психологічну війну з советським режимом, тому й не прив'язували уваги до розвідки місцевого населення. Поразка під Сталінградом, в лютому 1943 року, змінила їхнє наставлення і так уже 12 квітня вони вперше повідомили світ про розкриття масових могили польських офіцерів в Катинському лісі, приблизно за 200 км. на захід від Москви, а місяць пізніше (24 травня) з'явилася офіційне повідомлення про масові могили українців в околицях Вінниці. Як пише І. Камеєцький, розкриття масових могили в місті Вінниці, спочатку не було на пріоритетному списку нацистської пропаганди, що вказує на те, що ініціатива провести це такі вийшла від місцевого населення і його представників, а не від німців. Таким чином виницька громада домоглася своєї мети розкрити більшовицьку брехню не лише для себе, але для навоколишнього світу.

Виницький кривавий злочин висвітлено всесторонньо в наступних розділах. Потрашаюче враження роблять звіти очевидців розкопок. Тут на окрему увагу заслуговує

обширна стаття „Виниця — Катинь України — звіт очевидця“, що її написав Михайло Селешко, перекладач Німецької комісії, яка досліджувала масові могили в Вінниці. Його звіт написаний факхово на підставі даних Комісії і робить враження серйозного дослідження. У ньому подано усі найважливіші факти, дати, статистичні дані тощо. Автор старастся також дещо сказати про причини злочину. Він схильється до думки, що злочин звершено з метою прочищення прикордонних районів України від „ворогів народу“, як це вказували інструкції з 1937 року, призначені для Комуністичної партії і комсомолу. Також і інші звіти кидують не менше яскраве світло на більшовицькі злочини. Один звітдоводить, наприклад, подас, що повернувшись до Вінниці в 1944 році більшовики нікого не притягали до відповідальності, хто брав участь у розкопках могили, а зараз же після війни на місцях жертв, збудували свого роду пам'ятник-обеліск написом в російській мові: „У пам'ять жертв кривавих німецьких фашистів. Жертви ці втратили своє життя з рук німецьких катів під час окупації в роках 1941-1944. Тим склади ще один класичний приклад більшовицького фальшивого інформації і обману, який вони часто вживали, щоб приховати неперемінні ситуації з історії свого режиму.

У книзі відведено окреме місце для оцінювання та порівнянь. Вони написані з перспективи різного часу: безпосередньо під час розкопок, у четверті і п'ятдесяти злочасні роковини трагедії. Проте час не применшив ні розміру злочину, ані його ваги, а навпаки причинився до його ще потужнішого осудження. Авторі окремих заміток і дали підкреслюють ствердження Антоана Драгана (див. „Пам'ятімо про Вінницю“, 1986), де він писав, що „слідство і знахідки не могли встановити ані одного випадку, що в будь-якій культурній країні міг би бути не то що причинною вироку смерті, але навіть поліційного допиту. Також факт, що всі ці жертви були вбиті потайки і потайки поховані, свідчить, що снхведисти не могли жодній з них приписати будь-якої вини, за яку можна було б судити і карати смертю“.

Закінчення буде.

Маємо ще на складі невелику кількість збірника

ПЕРЕМИШЛЬ

ЗАХІДНИЙ БАСТІОН УКРАЇНИ
Збірник матеріалів до історії Перемиської землі
Головний Редактор Б. Загайкевич і Редакційна Колегія
Нью-Йорк — Філадельфія, Перемиський Видавничий Комітет,
1961, з друкарні „Америки“, стор. 414. Тверда оправа.
Ціна 20.00 дол.
Можна набувати в книгарні Свободи.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey residents add 6% sales tax

Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью-Йорку
запрошує членів й українське громадянство на

ДОПОВІДЬ

СВОБОДА СЛОВА І СИСТЕМА ПРИНЦИПІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ

яку виголосить

проф. Володимир Г. Іваненко
голова Комісії закону про пресу в Україні, професор журналістики на університеті у Києві та член правління київської організації Спілки журналістів, що відбудеться

у вівторок, 11-го грудня 1990 р. о год. 6:30 веч.
в домі НТШ, при 63 Четверта авеню в Нью-Йорку
між 9 і 10 вулицями

УПРАВА НТШ

Підготовча Передз'їздова Комісія
для скликання
Установчого З'їзду
цим повідомляє, що

УСТАНОВЧИЙ З'ІЗД ТОВАРИСТВ та ФОНДІВ ДОПОМОГИ НАРОДНОМУ РУХУ на УКРАЇНІ

відбудеться
в днях 26-27-го січня 1991 р.

HOLIDAY INN JETPORT
1000 Spring Street, Elizabeth, N.J. 07201
Tel. (201) 355-1700

Додаткові інформації та інші деталі будуть подані в пресі чи безпосередньо до Товариств та Фондів Сприяння Руху.

Підготовча Комісія
Тел.: 612-377-4031, 612-588-0575

ІФР **INTERCOMPPROM INC.**
ОБ'ЄДНАННЯ „ІНТЕРКОППРОМ“

ДЕКЛАРАЦІЯ ПРО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ КООПЕРАЦІЇ

Народи, серед яких кооперація не розвивається, різняться від інших не так своєю культурою, як неспроможністю до демократичного самоврядування... А. СКОТТОН.

На Україні народна спілка зародилась ще у Запорізькій Січі. Це був приклад великої, вільної, незалежної спілки вільних людей.

Проголошені Декларації про державний та економічний суверенітет України, прийнята Львівською сесією Ради про перехід Львівщини на ринкові відносини — це ще одна можливість для відродження села і міста, відродження українського фахівця. Це мета, яка стоїть перед усією українською громадськістю.

Як перший крок до виконання цього великого завдання, у Львові зусиллями ініціативної групи створено кооперативно-виробничу об'єднання „ІНТЕРКОППРОМ“ — фірму зовнішньо-економічних зв'язків, яка має на меті відродити всі галузі довоєнної української незалежної кооперації, зокрема: МАСЛОСЮЗ, ЦЕНТРОСЮЗ, НАРОДНУ ТОРГІВЛЮ, Кооперативний банк „ДНІСТЕР“, Страхуву компанію та профспілку.

Діяльність нашої Української кооперації до 1939 року мала не тільки значну вагу в конкуренції товарів на міжнародному ринку, але й відіграла помітну роль у піднесенні національної свідомості, духовного розвитку нації.

Отже і тепер, в час становлення нашої національної економічної незалежності, віримо, що нас підтримають здорові сили існуючих дискредитованих кооперативів, віримо, що кожен свідомий українець, котрий хоче бути незалежним господарем своєї праці, не „стоятиме осторонь“, і ми сподіваємося, що місцеві демократичні Ради у своїй діяльності будуть створювати відповідні позитивні умови для відродження цього руху.

Навіки демократичного самоврядування — то прояв активності кожного народу, що прагне кращого життя.

Рада Правління Об'єднання „ІНТЕРКОППРОМ“
Українська Р.С.Р.
м. Львів — 13
вул. Миру 5
Імж. Іван Марчишин
тел. 72-93-49

Українська Католицька Церква взяла участь в американському фестивалі на Фльориді

Колись на рідних землях ми мали різного роду народні святкування: обичаї, розривкові (фестини), ярмарки. Хоч ці останні мали суто торговельний характер, однак в давні часи були комунікаційною ареною між селами, містечками та містами. Тут варто було б згадати Сорочинський ярмарок на Полтавщині, що його так гарно описав Микола Гоголь.

Однак у новому світі, в нових обставинах, всі ці свята набувають більш змодернізованого та специфічного характеру.

А хоч тут говорити про якийсь вже восьмий з черги річний фестиваль на Фльориді, що його влаштував католицький шпиталь св. Йосифа в Порт Шарлет для придбання фінансів як для шпиталю, так для їхнього дому для старших осіб.

Хтось міг би запитати, а яке нам українцям до того діло?

Якраз наша молода українська католицька парохія „Входа в Храм Пресвя-

тої Богородиці“ в Норт-Порті вже п'ять років бере активну участь у цьому фестивалі. Безперечно, ця наша участь стала базою в тому чужому середовищі не тільки для придбання доброго імені для нашої церкви і народу, але і прибутковим джерелом.

Якраз у цьому домі для старших доживав під дбайливу опікою інж. Василь Чубатий зі своєю дружиною Теклею, які в минулому році обоє відійшли на той світ на 96-му році свого трудовитого життя.

Св. п. інж. Василь Чубатий, який походить з Тернополя, перший зв'язався ще у 1980 р. зі своїм земляком Блаженішим Патріархом Йосифом і дістав від нього напрямні у творенні української католицької парохії в Норт-Порті. Таким робом, він став родоначальником нашої церкви в Норт-Порті.

Але повернімося до фестивалю, що відбувся 3-го і 4-го листопада цього року. Тут варто приглянутися до американської прецизійної

підготовки у виконанні цієї імпрези-свят. В першу чергу, глибше на професійно виготовлену програму, на початку якої список жертводавців становить суму на десять тисяч доларів. Біля 200 станик різних церков, товариств, артистів, ремісників, купців та підприємств виплатили свої пожертви, що теж дало десятки тисяч доларів. Кожен заздалегідь старався про місце на тому фестивалі, бо це не тільки жива реклама, але в додатку це вигідне місце продати свій товар.

Програма фестивалю тривала два дні: в суботу від години 9.30 ранку до години 6-ої вечора та в неділю від години 11-ої ранку до години 6-ої вечора.

Без сумніву, парадні марші, церемонії, оркестри, виступи різних народних хорів, солістів і т. п. мусіли поступитися нашим українським співакам і танцюристам з Маямі, яких інтернаціональна кількотисячна публіка прийняла з неабияким ентузіазмом.

Парафіан з сусідньої парохії „Успення Пресвятої Богородиці“ в Маямі приїхали двома автобусами. Гарний церковний хор, диригентом якого є Павло Галайда, танцювальна група (28 осіб) зі своєю талановитою учителькою Даною Максимович, що зуміла зрозуміти з малих дітей і молоді дійсних артистів. Керівником їхньої програми була Катерина Годовська. Як хор, так і танцювальна група з Маямі виступили один раз у суботу, а в неділю мали аж два виступи. Таким чином управа фестивалю хотіла задовольнити широкую публіку і дала нагоду великій масі учасників побачити мистецькі виступи як українських співаків, так і танцюристів з Маямі.

В неділю, наша церква тепло приймала наших дорогих гостей з Маямі, які звеличили своїм гарним співом Службу Божу в нашому храмі.

Наша парохія диспонує на цьому фестивалі двома станками з українськими стравами, печивом і мистецькими експонатами, що завдяки працьовитим парохіям принесло кілька тисяч доларів.

Підсумовуючи всі матеріальні і духовні досягнення цього фестивалю, мусимо ствердити, що ми там не тільки вчимося в улаштуванні таких імпрез, але й даємо про себе знати в чужому світі, що ми повновартісний культурний народ, якому прийшов час „засісти гідно в народів вільних колі“.

Василь Самофал

Українська католицька церква у Норт-Порті в похіді на відкритті американського фестивалю.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ Швейцарії Каспар Вільнгер повідомив кореспондентів, що колона тягарових військових автомобілів швейцарських збройних сил доставить до Советського Союзу 320 тонн харчових продуктів. Цілий процес доставки триватиме приблизно три тижні, заявив Вільнгер. Валку автомобілів будуть супроводжати добровольці-воїни без зброї, тому вони не становитимуть загрози для нікого. Додаткових 40 тонн продуктів і медикаментів будуть відправлені до СРСР літаком. Ці продукти і медикаменти призначені для дитячих шпиталів. Передбачається, що в наступному році Швейцарія знову доставить більшу кількість харчів до СРСР, в тому числі 1,000 тонн швейцарського сира.

Зустріч з молодими депутатами України в Нью-Йорку

Заходом Об'єднання Закарпатських Українців та Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Нью-Йорк Відділ УКАА, в Нью-Йорку 16 листопада 1990 р. відбулася громадська зустріч з наймолодшими депутатами Верховної Ради Української Республіки Олександром Нечипоренком і Віктором Бедем. Обидва доповідачі люди віком 26—27 років, правники-юристи, члени Руху, учасники студентської голодівки у Києві.

Вечір відкрив інж. М. Шпонтак, навісний влучно слова недавно гостюючого Ірени Калінець, що „сучасна старша генерація підготувалася тільки піддавати під будову самостійної української держави, а правдивими архітектами її стануть молоді, спеціалісти-фахівці“. Він тепло привітав саме тих представників тієї молодшої генерації України — Олександра Нечипоренка, депутата Київської області, заступника голови Спілки Адвокатів України та депутата Закарпатської області Віктора Бедю.

За ведення вечора попросив адвокат Ігор Раків, мол., голову Таврійсько-американських равників, яке спонзорувало приїзд колегів-земляків України. Ігор Раків, щиро привітав молодих доповідачів, згадавши свою недавню поїздку в Україну в часі проголошення Декларації про суверенітет української республіки. Він усвідомив тоді, що перед українським народом стелиться важка проблема до переборення „бо покищо „суверенітет“ — це паперова декларація, а „українська держава мусимо самі вибороти“.

До слова попросив Олександра Нечипоренка. Молодий доповідач — уродженець Житомирщини. Його мати — колгоспниця, батько вчитель, учасник подій визвольних змагань 1918 року, який зумів прищепити своїм чотирьом синам національну свідомість. Мати розповідала синам про голод 30-их років, як мандрувала в Західну Україну, щоб дістати хліба для родини.

Відносно сучасних подій в Україні, доповідач признає, що вибори до Верховної Ради не були справжніми демократичними. В Київській області, наприклад, комуністична партія веде дезорієнтацію. Довкола міст є цілі поселення неукраїнської національності.

які голосували за комуністичну партію, тому складна справа з виборами. Нині ситуація міняється, народ схвально сприйняв проголошення суверенітету України, колгоспники, робітники, інтелігенція підтримують незалежність України, синьо-жовті прапори, національна символіка збудовують визнання, поширюються на Донбас і південні області. З кожним днем збільшується кількість наших людей, які будуть відстоювати боротьбу за українську самостійну державу. Ці процеси називаються серед народу і їх зупинити вже не можна — переконливо ствердив молодий депутат. Він вірить, що в короткому часі поставне ряд незалежних республік. Закінчуючи свій виступ, подякував доповідач Таврійських Американських Правників, що запросили їх до ЗСА. Його незвичайно приємно вражає зорганізованість української діаспори та національна свідомість, що всебічно підтримує справу самостійної української держави.

Другим доповідачем тієї зустрічі був Віктор Бедю — 26-річний депутат Закарпатської області, юрист, голова Руху Закарпаття, основник демократичної опозиції, надзвичайно динамічна молода людина. Він привітав численних слухачів християнським привітом „Слава Ісусу Христу“. Як уродженець Закарпаття, він пишається своїми земляками, які в 1938 р. проголосили незалежну Карпатську Україну і боролися за неї. Своєю спостереженню про сучасне становище України висловлює добре обгрунтованими аргументами і спостережливостю. Як і його попередник, вважає, що вибори в Україні не проходили демократично. На східноукраїнських землях народ не був готовим до демократичних змін; в Західній Україні і Закарпатті краще проходили минулі вибори, хоч і не цілком задовільно. Він твердо стоїть на позиції самостійної української держави, проти Союзного договору і співпраці з компартією. Хоч молодий віком, стверджує, що українці не мають тої прикмети, щоб в обличчї безбески стати однією лавою. Довголітня тоталітарна система знищила гідність людини, залюкуванням, арештами, гулагами, голодом. У Верховній Раді України деякі депутати хоч і незгодні з окремими акціями, голо-

сують, слухаючи вказівок з Москви. Комуністична партія в Україні свідомо не допускає до економічних реформ і вільного ринку. У Верховній Раді більшість комуністів (239), які саботують ухвали, затягують сесії, депутати з Демократичного блоку є під загрозою життя, але, за словами доповідача, „будь-якою ціною треба обороняти Україну“. Радянський Союз розпадається, а компартія роздуває національні конфлікти, наприклад, Крим, Донеччина, а навіть Закарпаття, на яку ласо споглядають угорці, карпатські русини бажать окремої автономії. Перебуваючи в ЗСА обидва доповідачі шукали контактів з американським урядом, але, на їхню думку, американський уряд не зацікавлений у змаганні до незалежності республік Советського Союзу. Але, за словами В. Бедю, Советський Союз впаде, рано чи пізно, а тоді американський уряд буде змушений мати діла з Україною.

Після доповідей чергувалися запити слухачів, темою яких були: допомога Україні, чи може бути державний суверенітет без незалежності України, взаємини України з сусідніми республіками, народна освіта в сучасній Україні, чи зроблено заходи для притягнення комуністичної партії до злочини супроти українського народу та інші. На всі запити доповідачі-депутати старалися дати вичерпну відповідь. З радістю поінформували діаспору, що в Україні створено Спілку Адвокатів, яка матиме важливе значення в нових демократичних умовах. Рівно як недовго подала Асоціація Правників України, яка матиме більш політичний засяг. Товариство Українських Американських Правників подає помічну руку своїм колегам-землякам матеріально та професійним досвідом. Ігор Раківський, мол., подякував сердечно доповідачам від українських правників в ЗСА, висловивши подив і захоплення їхньою працею.

Оксана Луцька

Консисторія Української Православної Церкви в Сполучених Штатах Америки
має шану запросити Вас на урочистості, що їх вона влаштує на честь приїзду до США Святішого Патріярха Київського і Всєї України Мстислава І і які, складаються з Патріяршої Божественної Літургії о год. 9:00 та урочистого Бенкету після неї, відбудуться в неділю 16-го грудня тисяча дев'ятсот дев'яностого року Божого в Домі Української Культури в Осередку Української Православної Церкви в Савт Бавнд Бруку (Самерсет), Нью Джерзі

8:30 Зустріч Патріярха і Владик
9:00 Патріярша Божественна Літургія
12:30 Молебень в Домі Української Культури
1:00 Бенкет

За квитками на бенкет просимо звертатися до Консисторії на (201) 356-0690

УГЦЕРКВА В УКРАЇНІ

Нью-Йорк. Заходами Українського Патріярхального Товариства тут в суботу, 8-го грудня, о год. 5-й по полудні в залі НТШ, 63 Четверта авеню, між 9-ю і 10-ю вулицями, відбудеться доповідь „Сучасне положення Греко-Католицької Церкви в Україні“. Доповідачем буде Іван Гречко, голова Комісії свободи сумління при львівській крайовій організації Руху, голова Клубу Української Греко-Католицької Інтелігенції, співредактор часопису „Віра Батьків“ і видатний церковно-громадський діяч у Західній Україні.

І. ГРЕЧКО В ТРЕНТОНІ

Трентон, Н.Дж. — 3 Трен-тону інформують, що прибувши з України церковний і громадський діяч Іван Гречко, який відвідує українські громади в ЗСА і виголошує доповіді на тему: „Сучасне положення Греко-Католицької Церкви в Україні“, виступить в Трентоні не 11-го грудня, як було раніше заплановано, а два дні скоріше, тобто в неділю, 9-го грудня, о год. 5-й вечора в залі української католицької церкви св. Йосафата.

Володимир Баргурс
МЕЧ І КНИГА
Історичні оповідання для молоді. Ілюстрації
П. Андрусів і М. Михалевича
Ціна \$7.00 з портом
Мешканці міста Нью-Джерсі роблять 7% ставового податку
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

ПЕТРО ТРОХИМОВИЧ ГАВРИЛІВ
Народився покійний в Києві, де залишив дві сестри та багато рідні і вуйки. Роками був активну участь у параді УАПЦ св. Володимира в Гарфолді, та належав до громадсько-політичних місцевих організацій.
ПОХОРОН відбудеться 30-го листопада 1990 р. на кладовищі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Дружина ВІРА та ДРУЗІ

ТАТІАНА ПЕТРИЧЕНКО
народжена в Києві, проживши 53 роки.
ПОХОРОН відбудеться у місті Нанітні, Коннектикут.
У глибокому смутку:
АЛЕКСАНДЕР — син
ЛІДІЯ — дочка з мужем ХРИСТОФОР
ТАТІАНА — дочка з мужем АЛАН
АНДРІЙ — син
МАРІЯ — дочка з мужем СТЕПАН
НІНА — дочка
ОЛЬГА — сестра
Пам'ятні пожертви надсилає до: Hospice of Southeastern Connecticut 397 Ocean Avenue, New London, CT 06320

КОЛИШНІЙ ЛІДЕР Комуністичної партії у Східній Німеччині Еріх Гонскер заперечив погрози, що він давав наказ охоронцям переходити біля берлінського муру стріляти до усіх осіб, які хотіли нелегально перейти до західного Берліну. Адвокат Гонскера, Ніколас Цеглер заявив кореспонденту, що його клієнт в ніякому разі не може бути відповідальним за всі злочини спричинені режимом східнонімецького уряду в часі коли Гонскер очолював Компартію і уряд. В Бонні советський дипломат, прізвиська якого не називається, заявив, що йдуть переговори між німецьким і советським урядами про видачу Гонскера Німеччині для судової розправи.

Маємо на складі нову книжку

Марти Пісецької-Фарлі

УКРАЇНСЬКЕ СВАТОЧНЕ КУХОВАРСТВО

в англійській мові.

University of Pittsburgh Press, Pittsburgh, 1990, pp. 217.

Price \$20.00

Можна набувати в книгарні Свобода. Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує доплатити до продажною ціни 7% стейт-тового податку.

Книжка, багато ілюстрована, подає в додатку до докладних інструкцій традиційного варення і печива ще й звичай в зв'язку з церковними і родинними святами. Святоче куховарство подає також, як традиційна українська культура проявляється в родинних ритуалах, святкових гарно приготованої їжі і напінках.

ВПЕРШЕ В ЗСА

Пачки в Україну без обмеження ваги. Нема обмеження на вміст пачки, нема мита в Україні, ціна за фунт \$3.20, значайно поштою і багато, багато більше. За інформаційми в Нью Йорку і околиці прошу звертатися до:

Nasz General Consulting USA, Inc.
252 Driggs Ave.
Brooklyn, N.Y. 11222
tel: (718) 389-1172

від понеділка-п'ятниці від год. 2:00-8:00 веч., субота від год. 12:00-7:00 веч. і в неділю від год. 11:00-3:00 по пол.

В інших стейтах контактуватися:

Nasz General Consulting USA, Inc.
244 Delaware Ave.
Buffalo, N.Y. 14202
tel: (716) 856-9717
від четверга-п'ятниці від год. 9:00-4:00 по пол.

Свято національностей у Коламбусі

Щоб побувати в декількох країнах, навіть географічно поряд розташованих, займе чимало часу. А щоб ознайомитися з історією, культурою та іншим — ще більше. Та наперекір усім вимогам часу, жителі Коламбусу, Огайо, могли за два дні ознайомитися з багатьма національностями, їхніми традиціями, культурою, національною кухнею тощо.

Будинок Ветеранів, де відбувся Об'єднаний між-національний фестиваль, красувався від національних прапорів, різних прикрас та декоративних оздоблень, немов його наповнила різнобарвна веселка, що разом з яскравим сонячним промінням пробиралась крізь вузькі довгі вікна. Лунали пісні, гриміла музика — настрої були посправжньому святковий. Та для Українського Культурного Товариства Огайо він був особливо святковий, адже їм присвоїли перше місце! Очі відвідувачів прикарпували зі смаком оформлена виставка-продаж у культурному кіоску. Тут і національний одяг, і книги, і відео- та магнитофонні стрічки, різьба на дереві, а про фарфорові вироби і розповіді неможливо. Із захопленням дивилися на майстерність Ірини Волес, яка прямо на місці писала чудові писанки.

А поряд — українська кухня! Хіба зміг би хто стриматися від спокус пухких теплих вареників та

Ірина Волес пише писанки.

Віра Покора (зліва) та Марійка Швабінська після отримання нагороди.

Антонович, Дмитро:

УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА

Український Техніко-Господарський Інститут, Мюнхен, 1988, з друкарні Е. Мілмалера, стор. 517. Ціна 35.00 дол. Можна набувати в книгарні Свободи.

Паризька...

(Закінчення зі стор. 2)

значне зацікавлення серед багатьох працівників дипломатичних представництв ССРСР, численності яких становить біля п'ятсот осіб. Спочатку зустріч була запланована в актовій залі посольства. Хтось, однак, побоювався, що виступ народних депутатів в Україні, які представляють демократичні сили, розвіє „со лодки” дух застою, який панує у паризьких офіційних службах ССРСР. Зустріч була перенесена до приміщення українського представництва при ЮНЕСКО.

Під час свого перебування в столиці Франції, члени делегації з України знайшли час для зустрічі з українською громадою та від-

відин Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка. На думку представників України, установа ця, яка свого часу була центром української гуманітарної науки за кордоном, нині потребує великої підтримки з боку матеріка. Центр у Сартено, за словами Дмитра Павличка, потрібно зберегти. Там недовзі можна буде розмістити центр української культури тощо.

Українська делегація при діляла максимум уваги всім, хто цікавився нашими проблемами. З Парижу виніс хала з почуттям, що було зроблено все, що в даний час можна було зробити.

Богдан Горинь, оцінюючи паризьку місію, відзначив, що матиме вона вплив на даліше становлення української закордонної політики. Поперше, говорив він, Україна заявила про себе перед світом. Була це публічна заява, що демократичний Київ відмовляється від беззастережного послуху кремлівським керівникам. Це повинно привести, на думку народного депутата, до таких же домагань і кроків інших республік, які на цей раз слухняно виконали розпорядження згоріти.

З другого боку поїздка до Парижу переконала нашу делегацію, що процеси, які відбуваються в Європі далеко не демократичні, коли її двері зачиняються перед одним з найбільших народів, що мешкає в ній. Українські урядові чинники інформуються далеко не про все, що діється у найвищих політичних колах Європи.

Перебування української делегації в Парижі повинно дати багато позитивного. Залишився слід цього перебування у світовій пресі. Зацікавлення преси переконало членів делегації, що вибраний Україною шлях до Європи є правильним, що місце в Європі потрібно здобувати, не чекаючи, поки „принесуть запрошення”, щоб його знайти. Для цього потрібно формувати свої закордонні представництва, пресово-інформаційну службу.

Значною частиною українського народу, яка має священний обов'язок узяти участь у побудові української держави, є діаспора. Чи подбала вона про те, щоб запастись відповідними приміщеннями, у яких Україна у слухний час мала б можливість відкрити свої представництва та дипломатичні служби? Це одне з питань, яке хвилює демократичне крило державного провладу України.

Наталка Федорчук (зліва) та Марійка Вовчук у кіоску з харчами. Світлює Олександр Федорчук.

жовтобоких пахучих голубців? Не відмовлялися також і від різних видів тістечок, таких як „горішки”, „грибочки”, тортів та багато іншого.

Під кінець фестивалю я запитав, чи дуже втомились, адже потрібно було багато всього приготувати. „Так, — відповіли, — спочатку відчували втому, але коли повідомили, що ми маємо перше місце, то враз забули про неї”.

Українська громада залишилась вдячною членам комітету фестивалю, до якого входили Віра Покора, Марійка Швабінська, Аркадія Мельник та Наталка Федорчук, за їхню вмілу організацію. Велика заслуга також і тих, хто, не рахуючись зі своїм віком, часом та родинними справами, приклали багато зусиль для роботи фестивалю.

Олександр Федорчук

Пат Бюкенен...

(Закінчення зі стор. 2)

християн. Отже ці критики Бюкенена самі якраз є аластиво „найбільшими анти-семітами”, бо вони закликають до масового бомбардування арабських міст та обороняють винищення палестинців, а араби адже усі також „семіти”.

„Сьогодні”, — пише „Лібертаріанський республіканець”, — добре фінансована пропаганда машина прихильників війни на приціл найголоснішого і безстрашного опонента „Нового світового ладу” і жививас для цього злочину і неперемінливу атаку”.

...

Для читача, що може не зовсім обізнаний із справами консервативного руху в ЗСА, коротке доповнення статті є вказаним: американські консерватисти завжди базували свою ідеологію на традиційних цінностях, як індивідуальна свобода, батьківщина, релігія та родина, і виступали проти надмірного втручання Уряду у життя поодиноких стейтів та громадян. Але при кінці 1970 років група впливових інтелектуалів та бізнесменів, переважно жидівського походження, що до того часу були радше „лівої” орієнтації, рішили дати підтримку Роналдові Регенів, котрий кандидував проти демократичного президента Джиммі Картера. Це сталося, мабуть, тому, що Картер старався бути об'єктивним у справі конфлікту Ізраїля з арабськими сусідами (зокрема з Єгиптом). Це дало початок т. зв. неоконсерватизму, популярному „неокон”, котрі в дійсності мають мало спільного із традиційним консерватизмом, бо „неокони” є за тим, щоб центральний Уряд мав вирішальну роль у житті громадян та на відтинку зовнішньої політики, включно з мілітарною інтервенцією, бачучи у візі майбутнього один світовий уряд. Неоконсерватисти є прихильниками т. зв. „велфер стейт”, і різних „лівих” ухвал Верховного Суду, як „афірматив-акція” необмежений дозвіл абортів фінансованих урядом тощо. Найбільш впливовим серед них

є Ірвінг Крістол та Норман Подгорей, разом із своїми дружинами, синами й зятями, а також згаданий вище Авраам Розентал, головний опонент Патрика Бюкенена.

Щоб відрізнити традиційних консерватистів від „неоконсерватистів”, прийнято тепер вживати для перших назву „неоконсерватистів”. Головним ідеологом палеоконсерватистів є визначний учений, політичний письменник і філософ Рассел Кірк, а найважливішим речником є Патрик Й. Бюкенен, котрий безстрашно презентує названі ідеї правдивого, традиційного консерватизму. Рассел Кірк (він, між іншим є редактором престижного журналу „Юніверситі Букмен”) у одній із своїх довгих доповідей сказав одним-однісіньким рядком, на форумі „Герітедж фаундейшен”, так: „Деякі неоконсерватисти помилково беруть Тель Авів за столицю ЗСА”, що, очевидно, викликало несамолюбне обурення з кіл, якраз, неоконсерватистів. Вони назвали Рассела Кірка, цього заслуженого професора і гуманіста, анти-семітом”.

Про це пише докладно „Консерватів рів’ю” за травень 1990 у статті — студії Ллевеліна Г. Роквелла, мол., під заголовком „Резервація по правій стороні”. Роквелл, голова престижного Інституту Людвіка фон Мізеса, на підставі авторитетних джерел, подає, що певні консерватисти почали свою діяльність як троцькістські комуністи, відтак стали соціал-демократами, а вкінці переманували до Республіканської Партії, але по суті вони залишилися „лівими”. У своїх виступах неоконсерватисти ставлять „воплав угла” добро Ізраїля, і вбачають спеціальну роль Ізраїля у відношенні до ЗСА, зокрема Ізраїль мусить стояти на першому місці для уніфікації йому фінансової допомоги і бути суттю американської закордонної політики. Очевидно, що традиційні консерватисти, що більш схильні до „ізоляціонізму”, мусили стати прихильниками т. зв. „неоконів”. Звідси і люті напади проти Патрика Бюкенена, найважливішого трибуна палеоконсерватистів і, не забуваючи, — нашого українського приятеля.

Ярослав Хоростиль

і Роман Костюк

СПОРТОВЕ

ТОВАРИСТВО

„УКРАЇНА”

— ТОРОНТО

(у 35-річчя)

Накладом Спортивного Товариства „Україна”, Торонто, Канада, 1983, з друкарні В-ва „Київ”, стор. 427, ціна \$20.00.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% продажною податку.

ШКІРНІ

НЕДУГИ

РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ

ХВОРОБИ

ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ

ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM

BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ

ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської

дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. Bway & 7th Ave.)

Medicare приймається

Пациєнти приймаються тільки

за домовленістю

Працюємо також в суботу

Можете знайти нас скоро

в NYNEX Yellow Pages.

26 First Avenue

New York, N.Y. 10009

Tel.: (212) 473-3550

НА РІЗДВЯНІ СВАТА: КУТА, МАК, ГРИБИ, СВАТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛІДІ (касетки — платівки). ВИСИЛАЄМО ПОШТОЮ.

РОЗШУКИ

Марія Галюк Маланчук

на Україні розшукує

ПАРАСКУ ГАЛЮК-КОЗАК

роджену в Івано-Франківську

або ІРЕНУ КОЗАК, доньку, або

внука СТЕФАНА КРУМПа. Прошу

писати на адресу:

T. DIDOSHAK

26-03, 203 Str.

Bayside, N.Y. 11360

Tel.: 718-352-6164

РІЗНЕ

На Українській Оселі в Маммі Біч, Флориди, є до винайму або на продаж ПОМЕШКАННЯ,

з одним спальнею або т. зв. ЕФІШЕНСІ. Близько моря, 4 хвилини ходу. Телефонувати на числа: (305) 865-3810, або (305) 861-3827.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в БРОУК, БРОУКЛІН,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор

Родина ДМИТРИЙ

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

**ПОВЕРНЕННЯ ГЛАВИ УГКЦ
КАРДИНАЛА І ПАТРІАРХА
МИРОСЛАВА ІВАНА
ЛЮБАЧІВСЬКОГО
МИТРОПОЛИТА І ВЕРХОВНОГО
АРХІЄПІСКОПА ЛЬВОВА**

ПРОПАМ'ЯТНА СВАТОЧНА ПРОГУЛЬКА

під духовною опікою Владики ВАСИЛЯ ЛОСТЕНА, Єпископа Стемфорду

ВЕЛИКДЕНЬ НА УКРАЇНІ

28-го березня — 10-го квітня 1991 р.
НЬО ЙОРК — ЛЬВІВ — БУДАПЕШТ — НЬО ЙОРК
Місця обмежені — Голоситися якнайшоріше

KOBASNIUK TRAVEL INC.

157 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

(212) 254-8779
(800) 535-5587

To: KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Enclosed is my \$250.00 per person LAND PORTION DEPOSIT FOR THE HISTORIC RETURN TO UKRAINE of the METROPOLITAN ARCHBISHOP OF LVIV and for HOLY WEEK and EASTER celebrations in Ukraine.

Send more information regarding this event soon.

Name _____ Ares Code _____ No. _____

Street Address _____ City _____ State _____ Zip Code _____